Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

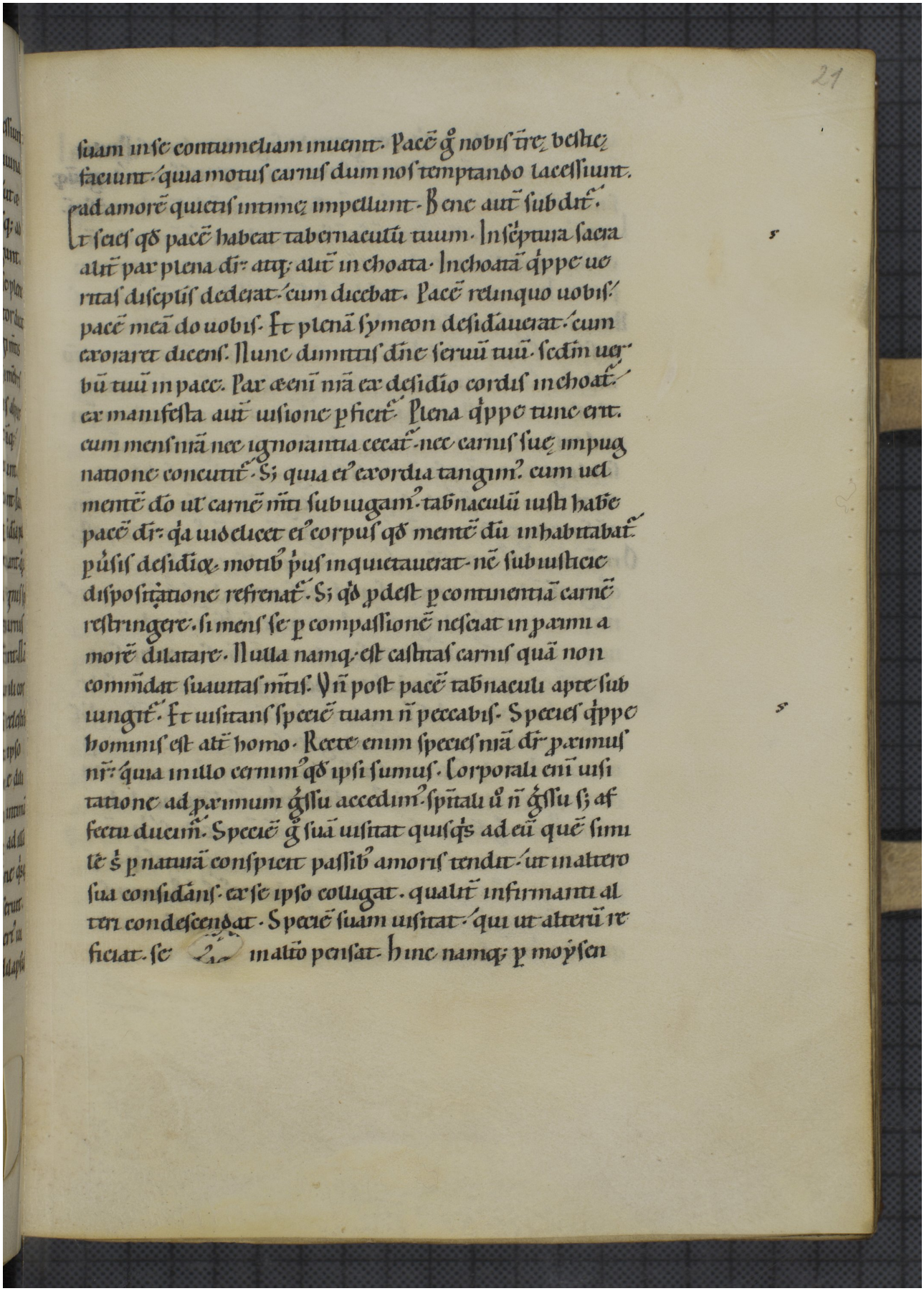

21

suam in se contumeliam inuenit. Pacē g nobis tēt bellū
faciunt. quia motus carnis dum nos temptando lacessiunt.
ad amorē quietis intimē impellunt. Bene autē subdit.
Et sciet qd pacē habeat tabernaculū tuum. In septuaginta sacra
alit par plena dr atq; alit in choata. Inchoata ppe uo
ritas disciplis dederat. cum dicebat. Pacē relinquo uobis.
pacē meā do uobis. Et plenā symeon desiderauerat. cum
exorarit dicens. Nunc dimittis dne seruū tuū. secdm uer
bū tuū in pace. Par aeni nra ex desidio cordis inchoat.
ex manifesta autē uisione pficit. Plena ppe tunc erit.
cum mens nra nec ignorantia cecat. nec carnis suē impug
natione concutit. Si quia et exordia tangim. cum uel
mentē do ut carnē mtu subiugam. tabnaculū iusti habe
pacē dr. qa uidelicet et corpus qd mentē dū inhabitabat.
p usis desidiē motib pus inquietauerat. nē subiusticie
dispositione refrenat. Si qd pdest p continentiā carnē
restringere. si mens se p compassionē nesciat in parui a
morē dilatare. Nulla namq; est castitas carnis quā non
commdat suauitas mtis. Vñ post pacē tabnaculi apte sub
iungit. Et uisitans speciē tuam ñ peccabis. Species ppe
hominis est atē homo. Recte enim species nra dr. proximus
nr. quia in illo carnim qd ipsi sumus. Corporali enī uisi
tatione ad proximum gssu accedim. spitali ū ñ gssu si af
fectu ducim. Speciē g sua uisitat quisq; ad eū quē simi
tē s p natura conspicit passib amoris tendit. ut in altero
sua considans. ex se ipso colligat. qualit infirmanti al
teri condescendat. Speciē suam uisitat. qui ut alterū re
ficiat. se in alto pensat. hinc namq; p moysen